

arbejdere, aktiver og passiver mv. fordeles mellem de overtagende myndigheder. Ligeledes skal der ved en deling af kommuner ske en opgaveoverdragelse og deling af ressourcer. I de tilfælde, hvor kommuner indgår forpligtende samarbejder, skal et mindre antal medarbejdere overføres til en ny kommune.

Samlet er et meget stort antal offentligt ansatte berørt af kommunalreformen. Der overføres i alt 159.108 årsværk fra amterne til kommuner, regioner og stat, heraf hovedparten til regionerne. I kommunerne er ca. 295.000 beskæftigede berørt af kommunalreformen som følge af kommunesammenlægninger og omlægningen på skatteområdet. Derudover flyttes ca. 250 medarbejdere fra staten til kommunerne på beskæftigelsesområdet. Sammenlagt berører kommunalreformen således ca. 455.000 offentligt ansatte, hvoraf dog kun en mindre del fysisk vil skulle skifte arbejdsplads.

Herudover vil et stort antal medarbejdere blive berørt af de opgaveomlægninger, der finder sted, selvom de ikke får en ny arbejdsgiver.

Alle medarbejdere, der er berørt af opgaveflytningerne i forbindelse med kommunalreformen, har fået tilbudt et job, og der er i videst muligt omfang taget hensyn til medarbejdernes ønsker til fremtidig arbejdsplads.

Processen vedrørende overdragelse af medarbejdere som følge af kommunalreformen har generelt været karakteriseret ved samarbejde og dialog.

Deling af aktiver og passiver

Der er i forbindelse med kommunalreformen indgået aftaler mellem afgivende og modtagende myndigheder om fordelingen af aktiver og passiver med udgangspunkt i regnskabstallene for 2004.

Nettoformuen i amterne, Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S) og Hovedstadens Udviklingsråd (HUR) er opgjort til i alt ca. 33 mia. kr. Amternes nettoformue er fordelt med 11 pct. til staten, 74 pct. til regionerne og 15 pct. til kommunerne. For så vidt angår delingen i relation til H:S, HUR og de amtslige opgaver, der hidtil har været varetaget af Københavns, Frederiksberg og Bornholms kommuner, er der dog fastsat en afgivende procentsats.

2.3. Forberedelse af reformen i kommunerne

Politisk og administrativ organisering i kommunerne

Den nye geografiske inddeling af kommunerne og den ændrede opgavefordeling har gjort det nødvendigt for kommunerne at overveje, om den hidtidige politiske og administrative organisering også er hensigtsmæssig efter den 1. januar 2007.

Det billede, der på nuværende tidspunkt tegner sig, viser, at i sammenlægningskommunerne er der blot i ganske få tilfælde tale om en tilpasning af organisationen til en af de eksisterende kommunale organisationer. Langt de fleste af de nye kommuner har i stedet brugt kommunalreformen som en anledning til mere grundlæggende at tilpasse organisationen med henblik på bedre at kunne honorere de udfordringer, som den fremtidige struktur i den offentlige sektor og de nye kommunale opgaver bringer.

Situationen er anderledes for de kommuner, som ikke lægges sammen. Disse kommuner har ikke haft det samme behov for grundlæggende at nytænke den kommunale organisation. Alligevel er der eksempler på ikke-sammenlægningskommuner, som i forbindelse med kommunalreformen har gennemført en mere grundlæggende organisationsændring. Imidlertid er det generelle mønster, at disse kommuner alene har valgt at foretage justeringer i den eksisterende organisation, der gør kommunen klar til at tage hånd om de nye opgaver.

Det kan konstateres, at udvalgsstyret også fremover vil være den mest udbredte styreform i kommunerne. Der er imidlertid en generel tendens til, at kommunerne i højere grad begynder at supplere de faginddelte stående udvalg med mere tværgående udvalgsformer. Denne udvikling er understøttet af kommunalreformen, som i større omfang har skabt fokus på udvikling og tværgående problemstillinger i det politiske arbejde.

Med kommunalreformen overtager kommunerne en række opgaver inden for blandt andet genoptræning efter indlæggelse samt forebyggelse og sundhedsfremme, og der bliver derved mulighed for at knytte den offentlige sektors sundhedsindsats tættere til de sektorer, hvor en genoptrænings- og forebyggelsesindsats kan have størst effekt. I overensstemmelse med intentionerne har kommunerne i høj grad valgt at sammentænke genoptrænings- og forebyggelsesindsatsen med et eller flere andre områder i den politiske organisering. En stor del af kom-